Де пристрасть, там і мука! Хто притишить
цей біль душі, що стільки загубила!
Де ви, часи, для серця наймиліші?
І найдорожче вже тобі немиле.
Гнітиться дух, утрачені бажання,
де ж ти, мій світе щедрого кохання?

А д'горі лине музика. Достоту,
ця злагода гучання над тобою
пониже наскрізь всю людську істоту,
її пойнявши вічною красою.
Твоїх очей благословенні муки
приймають сльози за небесні згуки.

І раптом від душі відляже туга:
ти ще живий, ще серце в грудях б'ється,
що, музикою впившись, хай недуга,
а щиро дякує, гучить, сміється.
Той хай повік святиться це чудове
подвійне щастя – музики й любові.

Переклад В. Стуса